

Gaessaijelse-Skrift

öfwer den härlige

Hvarmed Gudh den Aldrahögste / har wälsignat

Hans Kongl. Maj:ß

Wär Allernädigste Konungs
Rättmätige Wapen/

Emot

Des Fiende/

Konungen i Pohlen/

Samt

Des Sachsiska och Pohlniiska Armée,

Wid Elstow i Lilla Pohlen / den 1° Julii sidstl.

Efter Hans Kongl. Maj:ß

Nädigste Besallning/

Uplåsen uti alla Församblingar / öfwer heela Swe-
riges Rijke / och des underliggiande Land och Herrska-
per / uti Novembris Månad / Åhr 1702.

STOCKHOLM /

Tryckt i Kongl. Boktr. hos Sal. Wankijs Enkia.

Höldenstund Hans Kongl.
May:t / Wår allernådigste
Konung / medelst desz nume-
ra väl framkomne allernå-
digste bref / daterade den $\frac{1}{2}$ och $\frac{2}{3}$ Julii
sidstl. har låtit funnig blifwa den härlige
och dråpelige Seger / hwar med Gud den
Allrahögste / nådeligen har behagat väl-
signa desz tappre wapen / emot des Fiende/
Konungen i Pohlen och des utur Sachsen/
så väl som i Pohlen samblade anseenlige
Trouper; då Hans Kongl. May:t / den
 $\frac{2}{3}$ Julii wid Cliskow i Lilla Pohlen / med
ett fast ringare antahl af Manskap / hwil-
ket utan desz af en lång och stadigt waran-
de marche war afmattad / dem uti de-
ras Läger och Fördehlar frijmodeligen an-
gríjpit och effter någre tijmars sharpt
fächtande / aldeles öfvervunnit och på
flychten drifvit / så at Fienden der wid/
måst icke allenast tillfåttia myckit Folck/
af hwilka en dehl / till någre Zusende / åro
blefne

blefne på Pläßen liggiande / och en dehl in
mot 2000/ tilfånga tagne / utan ock finna
sig twungen/ at lemnna i sticket/ sitt Låger och
Bagage, med Kanblie och Fält-Cassan,
samt Ammunition och Stycken/ de där
åro Fyratijo otta till tahlet / förutan an-
dre anseenlige Trophéer och Segerteckn/
som sådant alt/ med mera/ uthaf de af tryc-
ket uthgångne och än vidare uthgående
Berättelser/ omständeligen lärer vara att
förmimma; Hvarföre och som Högstbe-
melte Hans Kongl. Maj:t / för den Alz-
mächtige Gudens der wid ögonkenligen
forsporde nådige bistånd och underbara
Hielp / uti des råttmåtige Saak/ finner sig
skyldig /med alla trogne Undersåtare/ att
hembåra Hans Biddomelige Majestät
en innerlig Zacksäjelse/ så elliest/ som en-
kannerligen på denne dagen/ hvilken Hans
Kongl. Maj:t där till/ som en stor Fäst
och allmän Zacksäjelse-Dag/ i Nåder uth-
sedt och berammat hafwer ; Altså willie
wij

wij hår med / både alle i gemeen / som ock
hwar och en i synnerhet / utaftrogne hiertan /
med all ödiniuk myrdnad upoffra Hans
Guddomelige May:t Loff och Laxsåjelse /
som åter denne gången har bewiist Hans
Kongl. May:t och heela Riket en så under-
bar Hielp och obeskrifwelig Lycksalighet /
sampt bekrönt Hans Kongl. May:h tap-
pre Wapen / med een så hårlig och dråpelig
Seger och framgång / men der emot bety-
gat sin råttviisa hämbd mot des fiende /
som så troldst / meenedigt och försåteligit
wijs brutit de så heligt uprättade Förbund
och Fredzfördrag. Wij upphöye förden-
skull HErren vår Gudh / och loswe Hans
aldraheligaste Namn altijd och förutan
ånda. HErren är stoer och mycht loslig /
hans stoerhet är osäyelig: Barnabarn sko-
la prissa hans wärck och tala om hans
wälde; Wij wyrde hans hårlige stora åhro
och hans under: Wij förfunne hans hårlige
giärningar: Wij fortällie hans hårlighet /
prijs.

priise hans godhet och lofive hans rätsfär-
dighet: Wij bedie ock/ at hans Guddomeli-
ge mildhet vårdigas än ytterligare be-
skydda Hans Kongl. Maj:z dyra Per-
son/ och hela des Krigzmacht/ sampt be-
främja Hans Kongl. Maj:z Höga Råd-
slag och Segerfullle Wapen med beständig
Lycka och framgång/ sampt en hugnelig och
fördelachtig fredh och roliget/ til Hans
Guddomelige stora Rampns åhro/ sampt
Hans Kongl. Maj:z odödelige beröm/ och
heela Rijkez glädie och förkofring! Hwil-
ket vårt ödmjuke Loff-Offer/ understödt
med trogne och innerlige Böner och önsk-
ningar/ Wij jämwäl af Hiertans brun-
nande andacht uti denne vanlige Låf-
sång ödmjukeligen framstålle:

Gudh wij lofive tigh. ic. ic.

TE-

TEXTER,

Som skole förklaras på den allmänne Tackfåjelse-Dagen / som hållas
skal den 20 November, Anno 1702.

Ottesången.

Psalm 118. v. 22. 23. 24

Het är skedt af Herranom / och är itt under
för vår ögon. Thetta är then Dagen / then
Herren giör / låt os på honom frögdas och glä-
dias. O Herr hielp / o Herr låt väl gå.

Högmåsan.

Psalm 44. v 5. 6. 7. 8. 9.

Budh / tu åst min Konung / som Jacob hielp til-
fsäger. Igenom tigh skole wij nederslä våra
fiender / I titt Nampn wilje wij undertrampa
them / som sig emot os sättia. Eh jag förlåter migh
icke uppå min Boga / och mitt Swerd kan intet
hielpa migh. Utan tu hielper os ifrå våra fiend-
er / och gör them til skam som hata os. Wij
wilie dagliga berömma os af Gudi / och tacka ti-
no nampne ewinnerliga / Sela.

Aff-

Aſſtonsången.

Judith 16. v. 15. 16. 17

Alt oſ ſiunga een ny Wiſo / HErranom wå-
Grom Gudh / HErre Gudh / Tu åſt Gudh then
mächtige / ſom ſtoor ting gör / och ingen kan tigh
emootſtå. All ting måſte tienā tigh / ty hwad tu
ſäger thet måſte ſkee. Tå tu gifwer enom modh/
thet måſte framgå / och tino Orde kan-ingen
emootſtå.

